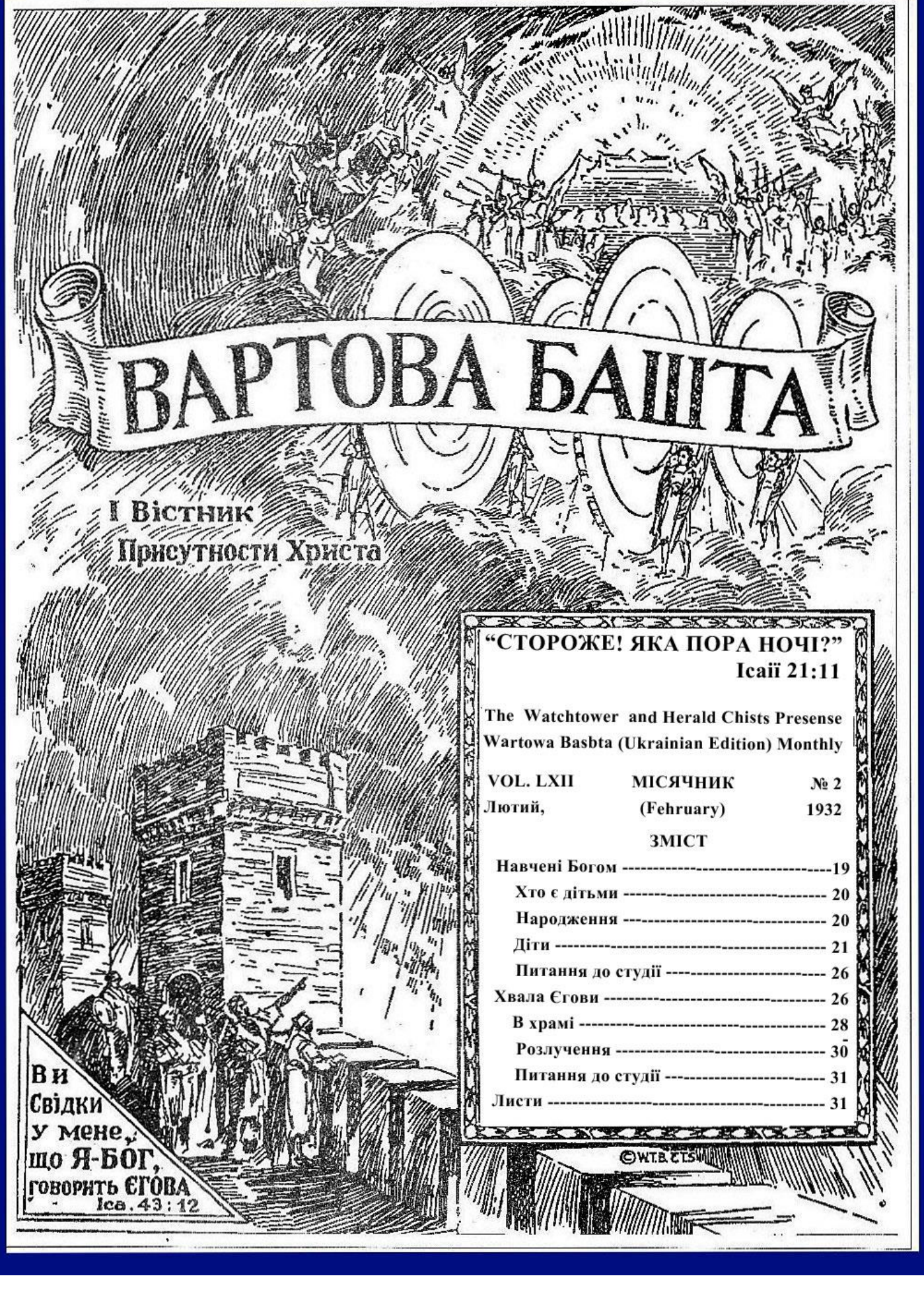




ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”
Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald Christs Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 2
Лютий, (Fehruary) 1932

ЗМІСТ

Навчені Богом	19
Хто є дітьми	20
Народження	20
Діти	21
Питання до студії	26
Хвала Єгови	26
В храмі	28
Розлучення	30
Питання до студії	31
Листи	31

В и
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© WTB & CTS

Published Monthly By
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY 117
Adams Street - Brooklyn, N.Y., U.S.A.
OFFICERS

J.F. Rutherford, President W.E. Van Ambergh Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми”. — Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог. Перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі і Датель життя для усіх сотворінь: що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей: що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть, що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усіх творива й понад усі імена, і одягнув Його у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа: що помазані є вірні послідователі Ісуса Христа — се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвисшість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овоч царства всім, що хочуть слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише, через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть приречені й будуть жити вічно на землі.

РАДІО ПРОГРАМИ

3 станції WBBR, 230.6 m. 1300 kl., Brooklyn. N. Y.

Повідомляємо всіх читачів Вартової Башти в радіові околиці Нью Йорку, що на 1932 рік українські програми будуть надавані через станцію WBBR. 230.6 m. 1300 kl., Brooklyn, N.Y., що першої п'ятниці в місяці. Час буде від 7:30 до 8:00. Розкажіть пре се людям і сусідам, щоби вони могли почути новину Царства Божого.

СПОМИН У 1932 РОЦІ

Час для обходження пам'яті смерті нашого Господа буде в неділю 20-го марта, по 6-тій годині вечером. В слідуючій числі Вартової Башти буде поміщено подрібне вияснення спомину. Сю інформацію про день спомину в 1932 році подаємо завчасу, щоби браття в далеких частях світа всі могли бути співучасниками в той час. Як звичайно, ми просимо о звіт скільки було співучасників. Секретарі в Злучених державах

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку святого Письма для помочи свідків Єгови. Він містить матеріал для систематичного студіювання Біблії й доставляє учителів для одиниць або громади людей, що щиро студіюють Біблію. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного навчання з святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безвиможно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до важного й критичного розслідування свого змісту в світлі святого Письма. Він не мішається в жадні суперечності, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш., Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюра.

British 34 Craven Terrace, London, W. 2. England
Canadian 40 Irwin Avenue. Toronto, Ontario, Canada
Australasian. 7 Beresford Road, Strathfield. N.S.W. Australia
South African . . 6 Lelie Street, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмenny апликацію кожного року,

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку — повідомлення з журналом.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign, \$1.50. Entered as second — class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

прошені подати сю інформацію впрод до бюро в Брукліні, а в інших краях, до тамошніх локальних відділів.

НОВІ КНИЖЕЧКИ

Книжечка, “Царство Надія Світа”, на котру браття очікували через довший час, тепер вже вийшла з друку, і ми є готові виповняти всякі замовлення.

Просимо всіх пильно завважати, що ся книжечка є нова, і з певністю велике число буде вручено людям. Отже коли замовлюєте, то замовляйте велике число так, щоб вистарчило на яких 6 місяців. На маленьких замовленнях тратиться гроші в пересиланню.

Ся книжечка також вже є готова в російській і в інших мовах: отже можете всі замовляти разом.

Ціна для публіки буде 5 ц. так само як і в англійській мові. Книжечка “Небо і Чистилище” також вже вийшла в російській мові і є готова для публіки. Ціна 10 ц.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LIII.

Лютий, 1932

№ 2

НАВЧЕНІ БОГОМ

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми”. — Ісаї 54:13

ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ символічно є представлена через Його жінку названу Сион. Се бо сам твій Творець, Святий Ізраїля; Він Богом всієї землі названий буде. Як жену, покинуту й опечалену духом, покликую тебе Господь, як жену з молодощів, що був її одправив — говорить Бог твій”. (Ісаї 54:5,6) Розуміння й оцінення Єгови й Його організації приносить великий мир для Його помазаного останка. Вдійсності — се життя й радість останка. В сій хвилі між Божим народом знаходяться одиниці, що мають бажання приподобатись Богу й служити Йому й беруть участь в праці Господній, а однак мають трудність зрозуміти й оцінити теперішню правду. Їх трудність звичайно починається із тим, що ми називаємо “народження нації”, що значить початок царства. Вони не розуміють Сиона ані його дітей, й тому мають трудність у виразному багатьох чудових правд, котрі Господь дав своїм людям. Вони не розуміють ані не оцінюють імені Єгови. Для них се ім’я значить лише назва Всевишнього, помімо того, що *Вартова Башта* й книжки показують тексти про сю точку. Здається, що тут знову треба зробити змагання, щоби помочти тим, що мають трудність зрозуміти теперішню правду, а головню відносно Єгови й Його дітей.

2 В часі коли Єгова виповів суд проти Адама, Він також сказав і ці слова: “І положу ворогування між тобою й жінкою, й між насінням твоїм і насінням її, воно розщалуватиме тобі голову, ти ж упиватимешся йому в п’яту. (1 Мойсея 3:14) Правдиве значіння слова “жінка” було заховане через многи століття. Те слово значить “Божя організація”. Отже Божя жінка символічно представляє Його організацію. Слово “насіння відноситься до потомків тої жени, котре то насіння є царська небесна родина, котрої Ісус Христос є головою. “Насіння вужа” значить потомки Сатани й його організації над котрою він панує і котру він уживає до гноблення людства й для зневаження імені Єгови. (Гляди *Пророцтво*, сторінка 151, 152)

з Єгова все робить в порядку, й задля сеї єдиної причини ми мусимо заключити, що Він мав ор

ганізацію від почину. Та організація була представлена символічно через Божу жінку, котру Він назвав Сион. Єгова заснував місто Єрусалим і назвав його своїм ім’ям, і те місто представляло Його всевітну організацію. Обидва ці імена, “Сион” і “Єрусалим” представляють Його організацію. Земська організація Єгови, т. є., Єрусалим, була Божою типічною організацією й тому представляла Його організацію, котра мала появись між людьми на землі й представляти Його небесну організацію. Писання говорить так: “А вишній Єрусалим вільний; (небесна організація); він мати всім нам”. (Галат 4:26) Се значить, що насіння Божої жінки походить від Його організації. Ім’я “Сион” було пристосоване до Єрусалима, тому що він був типом Божої всевітної організації. Написано: “Давидового города, се є з Сиону.” — 1 Царів 8:1

4 Коли Бог зробив обітницю Авраамові й Сарі, його жені, що вони будуть мати насіння, то сим Він зробив слідувачий образ: Авраам представляв Бога Єгову; Аврамова жена Сара була неплідна, і для того була зневажена задля її неплодовитости. Се представляло, що Божя організація через століття була вельми зневажена, тому що як здавалось, що вона була безплідна. Та прийшов час і Сара породила хлоп’я Ісаака, котрий представляв насіння Божої жени після обітниці. Розбираючи сю справу, апостол наводить слова Ісаї й виразно каже, кого Сара й її насіння представляли. “Писано бо: Звеселись, неплідна, що не роджаєш; гукай та покликуй, ти, що не мучилась; бо в одинокої багато дітей, більш ніж у тієї, що має чоловіка”. — Галат 4:27

5 Єрусалим в Палестині був Божою типічною організацією, а Єрусалим в небі представляє Його дійсну організацію. Ротердамів переклад вияснює дещо сей текст: “Той, що був од невольниці, родився по тілу, а що од вільної по обітниці. Се ж іноказання; се бо два завіти: один з гори Синая, що родить у неволю, котра єсть Агара, бо Агара, се Синай, гора в Арабії, прикладається ж до теперішнього Єрусалиму, є в неволі з дітьми своїми; а виш

ній Єрусалим вільний; він мати всім нам”. (Галат 4:23–26) Сі дві жінки не лише представляли типічні й правдиві організації, але також представляли дві угоди, отже мають двояке значіння.

ХТО Є ДІТЬМИ СИОНУ

6 Єгова через свого пророка Ісаїю зробив виразу обітницю, а іменно: “Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж силами твоїми”. (Ісаїї 54:13) Тому що се було написано перед часом, отже було вимірене для спеціальної помочи й потіхи членів церкви на землі при самім кінці світа. (Римлян 15: 4) Поки ми не зрозуміємо, що значить Сион й хто є його діти, ся виразна обітниця в пророцтві Ісаїї немає значіння. Властиве вирозуміння його приносить мир і радість. У Псалмї є написано: “Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселю”. (Псалма 132:13) “Гора Сион на котрій Ти осівся”. (Псалма 74:2) Люцифер був сторожем над певною частию Божої організації й тому мав вступ до неба. Він був сторожем над чоловіком в Едемі. Люцифер стався противником Божим і задля його бунту, його ім’я було змінене на “Сатану”, що значить “противник”. В Едемі Сатана зробив визов імені й слові Бога Єгови й заявив, що чоловік не умре й що Бог не зможе поставити чоловіка на землі, котрий би у пробі міг затримати свою невинність взглядом Єгови. Єгова прийняв визов, і тоді неначе сказав: “Я стою по стороні моєї жінки, що є моя організація. Я тут виразно даю моє слово, що моя жінка або організація у моїм власнім часі принесе плід, тому що я зроблю її плодovitою; і вона породить насіння, і те насіння знищить Сатану й всю його силу також те “насіння” або потомство моєї жінки, буде володіти цілим світом, і то правління буде справедливе, котре принесе благословенства для всіх народів землі”. Так певно, як Єгова дав своє слово, так певно, що воно точно сповниться в Його назначенім часі. Розуміється, Сатана не вірував в слово Боже, тому що він був бунтівником; і тому він далі зневажав ім’я Єгови. Та замість щоби зараз породити те насіння, то Бог чекав аж на свій назначений час. Тепер те “насіння” народилось, і знищення Сатани й його насіння мусить наступити.

7 По тім, коли слово обітниці було дане, минали століття, й Єгова вислав свого сина Ісуса на землю, щоби виконав Його замір. Сатана знав дещо про сей замір, і тому він й його агенти сказали: “Се наслідник (або насіння обітниці); ходімо й вб’ємо його, щоб наше було наслідде”. (Луки 20:14) Ісуса вбили, й Сатана думав, що він і його організація побідили, а Бог програв. Він далі

зневажав Єгову, бо те обіцяне насіння наче не здійснилось. Отже виглядало, що Божої організації була неплідна. Коли Ісус вознісся на небо, Він був одягнений у всяку силу й владу з виш, і без сумніву, що Він тоді був готовий зараз знищити Сатану й його організацію. Однак тоді ще не прийшов Богом назначений час; і тому Єгова сказав до Нього: “Сядь праворуч у мене й чекай, аж прийде властивий час зробити ворога підніжжєм моїм”. (Псалма 110:1) Потім століття далі минали й Диявол зневажав Єгову й Його неплідну жінку Сион. Однак колись мусів прийти час коли вона мала стати плідна, тому що Бог так обіцяв.

НАРОДЖЕННЯ

8 В 1914 році період очікування прийшов до кінця, й Єгова посадив свого сина Ісуса Христа на престолі влади й післав Його царювати й побіджати ворогів своїх. (Псалма 2:6; 110:2) Се було народження або початок царства, або інакше зване “народження нації”. Тоді то Божої жінки Сион, Його організація, народила “хлоп’ятко”, т. є., нарід, царство, котре буде володіти над усіма народами світа; і те дитя (Сиона) було взяте до Бога й до престолу Його, що значить, що Бог дав силу й владу тому царству, тому що те царство було Його дитя або потомство. Через многі століття Божої жінки була неплідна щодо обітниць царства, але тепер в 1914 році, її дні неплодності скінчились з народженням або початком царства. Спевністю, що Ісус народився й був вивиснений до найвисшої позиції в вселенній, однак правдиве значіння не було зрозумілим ані оціненим. Посадження Ісуса Христа на Його престолі, що значить народження нації, був початок радості, про що Єгова писав через свого пророка: “Возвеселися, неплідна, ти, що не рождає; викликуй радісним голосом, ти, що породільніх мук не знала; більше бо дітей в опущеній, над у тої, що має мужа — говорить Господь”. (Ісаїї 54:1) Завважте слова в сім тексті: “Ти що породільніх мук не знала”. Іншими словами сказати те хлоп’я народилось без породільніх мук. Сион, або Божої жінки, породила сина хлоп’ятка без болю, й тоді настав час великої радості. Те царство було народжене без боротьби, однак боротьба мусіла скоро потім настати. Згідно із сим пророк далі писав: “Ще й не мучилась, а вродила; нім ще прийшли болі, а вже привела сина. Хто коли чув таке? Хто коли видав таке диво? Чи виринув коли який край в одну днину? Чи народився де нарід від разу, як от Сион, що ледви почав боліти, а вже й породив синів своїх?” (Ісаїї 66:7,8) Найперше народилось царство, а опісля зач

лись родити діти. Для її дітей треба було приготувати дорогу, отже Єгова через свого пророка сказав: “Розшири місце намету твого, розпрости ширше накривала пробутків твоїх; годі тіснитись, — попусти довше верівки твої, вганяй глибоко в землю приколки наметові; бо ти розпросторишся направо й наліво, а потомки твої загорнуть народи, й населять спустошені городи. Не бійся, не дознаєш стыду; не лякайся, не заз насш наруги; забудеш сором молодощів своїх, і не згадаєш більше зневаги свого вдовування”. — Ісаїї 54:2—4

9 Вже більше ніколи жінка Єгови, Сион, не буде сумувати, тому що її дитя — хлоп’ятко народилось, і інші її діти, як се пророк заявив; і факти показують, що се сповнилось. Як здається, то від Едему аж до 1914 року Бог полишив свою жінку, й сей період, в котрім вона була неначе опущена, Бог називає “невеличкий час”. “На час невеличкий покинув я був тебе; тепер же з великою любов’ю приймаю тебе. В запалі гніву я на короткий час сховав був лице моє від тебе, тепер же вічною любов’ю помилую тебе — говорить твій Господь. (Ісаїї 54:7,8) Дальше Бог ужив як ілюстрацію своєї обітниці до Ноя, що води ніколи вже не затоплять землі, й додає, що се буде доказом, що Його жінка Сион, Його організація, ніколи не буде опущена. “Се бо мені — як Нойові води: як я поклявся, що Нойові води не прийдуть вже більш на землю, от так поклявся я, не гніватись на тебе й тебе не карати. Гори бо з місця двигнуться й горби похитнуться — милість же моя не одвернеться од тебе, й заповіт миру мого не схитнеться, говорить милосердний до тебе Господь”. — Ісаїї 54 :9,10

10 Перед 1914 роком Єгова не перешкаджав своєю силою правлінню Сатани. Сатана все зневажав лице Бога, й Єгова стримував свою руку й дозволив Сатані йти до крайности. Спевністю, що Сатана мав вступ до неба в часі, коли він був назначений на сторожа над певною частию Божої організації, і сей привилей входити й виходити не був відобраний від нього. Коли ж період очікування скінчився, тоді Сатана мусів забратися, й тоді він був скинутий з неба й ніколи вже не може повернути назад до неба. Се так ясно Писання показує, що не може бути найменшого сумніву: “І постала війна на небі. Михаїл і ангели його воювали проти змія, і змії воював і ангели його, й нездоліли; ані місця вже не знайдено по них на небі. І скинутий змії великий, вуж віковдавий, званий дияволом і сатаною, що зводить цілу вселенну, скинутий на землю, й ангели його з ним скинуті”. — Одкриття 12:7—9

11 В гармонії з сим пророцтвом Ісаїї, приказ був даний всім, щоби вони радувались, тому що Божа жінка породила сина хлоп’ятко, царство

або нарід, і Сатана на все був вигнаний з неба й ніколи не зможе повернути назад, і його діяльність мусіла бути обмежена до землі аж до Його цілковитого знищення. — Одкриття 12:12

ДІТИ

12 В часі коли сі події ставались, вірні послідователі Ісуса Христа на землі не знали нічого про се, й не могли знати аж в небі отворився храм і вони були приведені в той храм. Се було в 1918 році або три й пів роки по народженню Нації, що Христос прийшов до храму Єгови, щоби чинити суд. Той час зазначив воскресення вірних, котрі помирали в Христі, тому що каже, апостол, “ми всі мусимо стати перед судищем Христовим”, і в тім часі Христос прийшов до храму чинити суд; і вірним був даний вінець життя. (2 Коринтян 5:10; 2 Тимотея 4:8) Від того часу ім’я Єгови зачалось виславляти з розумінням, а одна причина цього була, що Його жена Сион стала плододита, й храм в небі був отворений. “Хваліте слуги, Господа, хваліте ім’я Господнє! Благословенне ім’я Господа від нині по віки вічні. Від сходу сонця до його заходу, да хвалять ім’я Господа! Що дає неплодний жити в домі, як щаслива синів мати”. — Псалма 113:1—3,9

13 Прихід Господа до Його храму зазначив час відбудування Сиону: “Коли Господь відбудує (Сион) явиться в славі своїй”. (Псалма 192:16) Народження дитяти або царства прийшло без болів; але зараз по народженню царства Сион зачав боліти, або зачались болі родіння, “бо скоро Сион зачав боліти, так зараз породив своїх дітей”. Іншими словами сказати, скоро війна скінчилась, тоді вірні воскресли й Бог зачав родити своїх дітей з Його женою Сионом; Його організація боліла значить, що вона воювала проти ворога, й се наступило по народженню її дітей. Прихід Господа до Його храму в 1918 році зазначив початок народження дітей Сиона, а тих, що Ісус знайшов вірними в своїм приході до храму, Він взяв до свого храму, і вони увійшли в Його радість. Тепер вони становлять дітей Сиона, й для сих була дана обітниця, що “всі твої діти будуть навчені Богом”.

ХТО НАУЧАВ

14 Сион — се ім’я Божої жінки; й коли її діти народились, вони взяли ім’я їх матери, тому що вони є сини Божі, й ставишся частю тої організації, вони носять ім’я їх. Отже вони стались частю Сиона. Слова в тексті “навчатиме сам Господь” мусять відноситися лише до дітей Сиона, а не до всіх, що є народжені зі святого духа. Коли прийшов час будувати Сион, або родити дітей його,

тоді ті, що не народились із Сиону не можуть статись членами або дітьми тої організації, й если се так, тоді вони не є навчені Богом Єговию, після дорогої обітницї сього тексту.

15 Одного разу Ісус навів сей текст для жидів. Він сказав їм, що Він був висланий Богом з неба; але вони не хотіли вірувати в Його слова й нарікали на Нього, і тоді Ісус сказав до них: “Ніхто не може прийти до мене, коли Отець, пославший мене, не притягне його, й я воскресу його *останнього дня*. ... І будуть всі навчені від Бога”. (Йоа на 6:44,45) Ісус, навівши ці слова пророцтва, назначив виразно час сповнення сього пророцтва в “*останнім дню*”, котрий то час зазначив кінець неплідности Божої жінки й також народження нації й її дітей. Спевністю, що обітниця того пророцтва не могла відноситись до всього Ізраїля коли Ісус говорив ці слова, тому що дуже мале число вірували в Ісуса. Його слова показують, що найперше треба статись дитиною Сиона, й що се возьме місце в *останніх* днях, коли Бог відбудує Сион і появиться в своїй славі. В часі коли Ісус говорив ці слова, Він був помазаний на Царя й був дитиною Божої організації. Бог помазав Його бути головою тої організації, й Ісус був навчений Богом: Отже Він сказав, що Він не прийшов голосити свою науку, а науку пославшого Його Отця. Всіх, що приходили до Нього, Він навчав правди або доктрини, що були дані Йому Його Отцем, Єговию. Потім, коли Ісус вознісся на небо, й перед приходом до храму, Його послідувателі були навчені через святого духа після обітницї, яку Він дав їм перед Його розп'яттям. (Йоана 14:26) Із приходом Господа до храму Єгови, й з відбудованням Сиону, й з приведенням признаних до Сиону, й зробивши їх частю своєї організації, вони стались дітьми Сиона й до них належить ся обітниця. Ціла п'ятдесят четверта голова Ісаїї показує, що вона сповнилась коли цар був посаджений на престолі: що Сион був відбудований по приході Його до храму: й що коли Сион породив дітей й установив свій дім, тоді Його діти були навчені через небесного Отця.

16 Деякі одиниці називають себе, що вони є у правді однак противляться роботі свідцтва проти сатанської організації й про ім'я Єгови, й про Його царство. Ті противники не хочять прийняти того, що тут говориться про Сион. Факти показують, що вони зачали противитися від часу, коли Господь прийшов до свого храму. Отже з сього виходить, що ті, котрих Господь знайшов невірними в Його приході до храму, відмовились прийняти правду відносно відчинення храму в небі. Вони не хотіли бачити ані зрозуміти правди про Сион. Се, що вони противляться, є

безперечним доказом, що вони не є з Сиона ані з храму. Хто оціняє Сион яко Божу організацію, той вельми бажає бути частю її: а хто противиться, той не може бачити Сиона й не може бути частю його, і тому *вони не є навчені Богом*.

17 Між нами є ще такі, що мають трудність зрозуміти многі правди, які Бог дав своїм людям від 1922 року, і маючи бажання помочи їм, для тої причини подаємо тут сі річи. Господь оказавсь довготерпеливим і милосерним до всіх тих, що роблять старання пізнати й чинити Його волю. Отже як здається, то ті, що спотикаються, ще можуть отримати правдиве видіння Божої організації, если вони будуть щиро шукати правди й будуть послухні світлу, яке приходить до них. Але ті, що противляться роботі Господній на землі, й котрі відмовляються брати покарм о який Він постарався для своїх людей, ті не зрозуміють, так як і Господь сказав через свого пророка: “Безумний чоловік не збагне того, а дурень не зрозуміє”. (Псальма 92:6) Вони можуть казати, що вони є навчені Богом, і можуть казати, що вони мають мир, але если вони мають який мир, то той мир є фальшивий, тому що вони не є заняті в боротьбі з сатанською організацією, і відмовляються стати відважно по стороні Божої організації, що є Сион. Диявол знаючи, що він має їх в своїх руках або лапці, лишив їх у спокою від переслідування своїми агентами.

ЯК НАВЧЕНІ

18 Що від 1922 року у *Вартовій Башті* появились відмінні думки від попередніших, то се є досить ясно; але ті, що противляться роботі Товариства, приписують цілковиту злу причину для такої зміни. Такі ріжницї або зміни не були зроблені в головних або основних правдах, але ся зміна відносились лише до яснійшого видіння яке Бог дав своїм людям. Ті, що противляться *Вартовій Башті*, й котрі дальше кажуть, що вони служать Богу, твердять, що в 1875 році Господь зачав навчати своїх людей через уста брата Руселя, й що зі смертю брата Руселя поступ у відкриттю правди прийшов до кінця; що *Вартова Башта* тепер поміщує річи, які не були поміщені братом Русельом, і тому помиляється; і дальше вони кажуть, що (Товариство) робить змагання, щоби споневірити брата Руселя; й що така зміна прийшла тому, що інші люди чим брат Русель контролюють виданням *Вартової Башти*. Щоби краще пояснити позицію противників, тут наводимо слова, котрі знаходились на оголошенню їх на конвенції, яку вони мали в Лондоні в місяцю квітню, 1931 року. Між іншими було сказано таке: “Ми запросили на сю

конвенцію братів, котрі є знані, що вони є добре уgruntовані в головних нарисах правди після пояснення брата Руселя”.

19 Такі противники *Вартової Башти* показують, що вони знаходяться в замішанню й вельми миляться. Брат Русель не казав, що правда належала до нього. Ісус Христос навчав, що правда є слово Боже й що правда не належить до жадного чоловіка. *Вартова Башта* не старається ані не бажає кинути недовірство до брата Руселя. Такий чин не приніс би жадного добра. *Вартова Башта* признає, що правда належить до Бога Єгови, а не до жадного іншого сотворіння. *Вартова Башта* не є знарядом жадного чоловіка або групи людей, ані вона не видається після мудрости людської. У ній не подається жадної мудрости ані опії ніякого чоловіка. Бог самий кормить свій нарід, і спевністю, що Бог уживає до сього тих, що люблять Його й служать Йому після Його волі. Ті, що противляться *Вартовій Башті* не можуть зрозуміти правди, яку Бог дав для своєї організації, і се є великим доказом, що такі противники не належать до Божої організації. Ніхто не може навести й одного випадку, щоби *Варшава Башта* у минулих кількох роках старалась величати або славити ім'я якогось чоловіка; але всякого часу вона пильно старається віддати честь імені Єгови.

20 Дехто може сказати, що всі Християни є навчені Богом, і се є правда так далеко, як діти Божі вірують і наслідують правду; але сей текст, котрий ми розбираємо, т. є., Ісаїї 54:13, ясно й виразно відноситься до спеціальної класи. Перед приходом Господа до храму святий дух діяв як учитель Божої правди. Ся обітниця не відносила до одиниці, але взагалі до всіх дітей Сиона. Если хтось не родився з Сиона, тоді той текст не може відноситися до нього. Сион є Божою організація, отже виходить, що хто не належить до Його організації, той не може наслідити обітниці, яка є дана Його організації. Хто заперечує, що Бог має організацію на землі, той певно не може належати до неї, ані бути дитиною її, ані бути навчений Єговою.

21 Сион, город або організація, не була збудована аж Господь прийшов до храму Єгови в 1918 році. Перед тим часом ті, що є в Христі й є Його послідователями, були в дорозі до Сиона, але не були дітьми Сиона й не могли бути, аж прийшов Божий час відбудувати Сион. Коли ж Ісус Христос прийшов до храму Єгови чинити суд, тоді Він рішив хто був дитиною Сиону; й тих, що Він найшов вірними й привів їх до храму, сих Він зробив частию Божої організації, й вони становлять вірного слугу класу, й їм була дана обітниця, що вони будуть навчені Єговою.

22 Від 1875 до 1918 року був період, у котрім були привернені головні правди для церкви. Ся робота була представлена через пророка Ілію: Ті головні правди не були нові правди, а лише були затемнені через фальшиві доктрини. Сі правди не належали до жадного чоловіка; а сей факт, що Бог ужив чоловіка, щоби звернути увагу на них, не є доказом, що сі правди належали до людей. Хто був навчений в той час, той був навчений духом Господнім. Декотрі головні правди були висвітлені й голошені відносно високого поклику Бога, й привернення послужних під царювання Христа, до людської совершенности. Нема найменшого сумніву, що Господь дав братові Руселю світло відносно сих правд і навчав його своїм духом, але чому за се віддавати сотворінню честь, коли вона належить до Господа? Такий напрям не є доказом правдивої любови до брата Руселя, если хтось шанує його замість Господа, тому що є написано: “Що в людей високе, те огида перед Богом”. (Луки 16:15) Очевидно, Ісусова думка тут була, що если люди шанують сотворіння й віддають честь їм, яка належиться Єгові, то їх діла є гидотою в очах Божих. Любов до брата значить несамолюбне бажання чинити добро йому, отже виславляти його ім'я не значить, що сим робимо йому якесь добро. Вивищення походить від Господа, а не від чоловіка. (Псалма 75: 6,7) Господь знає, що хто бажає величати ім'я чоловіка, той не є чесний ані щирий, й не посідає правдивої любови до брата. Хто дійсно любить брата Руселя, той радується, що він є в тій самій класі з ним в службі Божій, й не хоче бути необачним і віддавати честь сотворінню замість Сотворителю. Если б брат Русель був нині на землі, він певно не показав би жадної симпатії до тих, що з глупоти кажуть: “Ми стоїмо при головних нарисах правди, як се її пояснив брат Русель”. Він любив Господа й віддавав честь тому, кому належалась вона. Робота церкви від 1875 до 1918 року була робота “приготовлення дороги перед Господом, і коли ся робота була виконана, тоді Післанець завіту негайно прийшов у свій храм. (Малахії 3:1—3) Потім прийшла зміна роботи й науки для людей Божих, але жадний чоловік не є відвічальний за се, ані не отримує пошани за се.

23 Хто на світі розумів перед 1918 роком, що Сион є Божою організацією, котра народить царство й своїх дітей? Сей факт, що ніхто сього не розумів перед приходом Господа до Його храму, є доказом, що тоді ще не прийшов Божий час зрозуміти сього. Хто перед тим розумів про сатанську організацію, війну на небі й викинення Сатани з неба? Очевидно, що ніхто не міг розуміти сих річей, аж поки не отворився Божий храм.

(Одкриття 11:19) Лише ті, що з ласки Божої були взяті в храм, тепер розуміють се. Сі не розуміють сього задля знання або мудрости, що приходить до них від чоловіка, але через голову храму, Ісуса Христа. Чому ж нині ті, що вірують, що вони є слугами Божими, сумніваються і не хотять рішити питання відносно того, хто дає їм науку правди? Бог Єгова є тим великим Учителем своїх дітей. Спевністю, що сі пояснення правди виконуються через неперфектних людей, й для тої причини, вони не є абсолютно совершенні; але все ж вони є в такій формі, що указують на те, що Бог навчає своїх дітей.

24 Ті що належать до храму кляси, мають духа Божого в тій мірі в якій мав Єлисей, й вони роблять ті річі, які представляв Єлисей. Єгова тепер дав своїм людям спеціальне відкриття свого слова, тому що прийшов час горя й Його люди потребують ще більше помочи. Єгова відкриває себе своїм людям і дає тим, що дійсно люблять Його, повне запевнення, що вони є на правій дорозі. В “той день” або в тім періоді часу коли одчинився храм, Єгова спеціально відкриває себе своїм дітям. Найперше Його люди зрозуміли значіння імені Єгови, й що Він промовляє до них. Він дав вирозуміння свого ім’я й навчає своїх дітей від своєї жени Сиона. До них Він каже: “Отже люд мій визнає ім’я моє, визнає того дня, що я той самий, що сказав: Ось я!” (Ісаї 52:6,7) Днесь сионські діти не потребують особливих доказів, що духовна пожива й розуміння пророцтв, яке вони мають, приходить від Бога. Вони знають, що жадний чоловік, ані громада людей не може постаратись о таку поживу. Ніхто з людей не може сказати, що сі правди походять від чоловіка. Бог розложив свій стіл багатих потрав для свого народу, й діти тієї жінки кормляться із нього. До своїх дітей з Сиона Він каже: “Давно обіцяне вже сповнилось, а що буде, я возвіщу; нім воно станеться, я звіщу вам”. (Ісаї 42:9) Контексти виразно показують, що Бог тут говорить до своїх помазанників.

25 Ісус сказав, що прийде час, коли в Сионі буде єдність, і що вірні будуть знати про се; і сі слова указують, що се буде по Його приході до храму Єгови. Він сказав: “Того дня знатимете, що я в Отці моїм, і ви в мені, а я в вас”. (Йоана 14:20) Щоби мати се повне запевнення одиниця мусить бути членом Сиону; отже тут існує довірозна сполучність межи Богом а тими з Його організації, й сі є навчені від Бога в тім дню. Ми є тепер в тім дню до котрого сі слова Ісуса відносяться. “Коли хто любить мене, слово моє хоронитиме, і Отець мій любитиме його, і до него

прийдемо, і оселю в него зробимо”. (Йоана 14:23) Ось так ся близька й довірозна звязь є показана між Єговою й Ісусом Христом і всіма тими, що знаходяться в храмі. Господь Єгова є в Сионі яко в своїм місці перебування. (Псальма 74:2;132:13) Там перебувають лише діти Сиона, члени храму; і сих, що оціняють річі Божі, Він учить із свого слова.

26 Церква не могла доспіти аж поки Господь Ісус Христос не прийшов до свого храму й відбудував Сион. Пожива, якою посвячені кормились перед тим часом, складалась з початкових принципів, або з головних правд. Ті, що відмовились поступати вперед, апостол уподобав до дітей, що кормляться молоком. Від коли Господь прийшов до свого храму Бог дав своїм людям тверде м’ясо. Ті, що відмовились прийняти сі правди дані Господом від того часу, стали несвідомі, й що найменше можна сказати про них. “Усякий бо, що вживає молоко, є несвідомий у слові правди, бо він малоліток. Звершеним же тверда пища, маючи чувства справлені довгою наукою до розсуджування добра й зла”. (Жидів 5:13,14) Ся тверда пища не прийшла завдяки мудрости чоловіка, але прийшла для Божого народу, тому вони є дітьми Божими від Його жени Сиона; й всі вони є навчені Богом.

27 Під — час періоду церкви, який був представлений через Ілію, Бог дав своїм людям декотрі глибокі річі свого слова, які знаходяться в *Наметі Тіней*. Однак се були основні правди; але навіть і сі правди, як наприклад жертва за гріх, й угоди які там пояснюються, стали ясніші від коли відбудовано Сион. Та не всі посвячені зрозуміли науку в *Наметі Тіней*. Знання й вирозуміння річей не є найважнішою річчю, що подобається Богу й приносить Його признання. Лояльність, вірність й несамолюбне служення Богу, що приносить признання Його. Той, що посідав такі кваліфікації й знаходився в такім стані коли Ісус прийшов до свого храму, був признаний за члена організації Божої й від того часу Єгова навчав клясу храму єдності. Хто відмовився прийняти інші річі чим ті, що брат Русель пояснював і розумів, той показує брак віри в Бога, й в дійсності сказав, що Бог не може навчати своїх дітей в інший спосіб, хиба лише через одного чоловіка. Отже такі одиниці показують, що вони не можуть зрозуміти того, що Господь дає своїм людям. Інші знов, не можучи зрозуміти, сказали: “Я відложив сю справу на бік на будучий час”. Се є дуже немудрий крок. Єсли хтось дійсно любить Бога, той буде пильно старатися зрозуміти Його слово, й коли Бог дасть якусь правду тоді

Він повинен уважно й з молитвою роздумувати над такою правдою, стараючись зрозуміти її; й если він є дитиною Божою, то він зрозуміє її. Отже нехай ті, що мають трудність зрозуміти, йдуть назад і перечитують ті правди, що Господь відкрив своїй церкві, а головню від 1922 року. Знаючи, що вони не походять від чоловіка, але від Господа, тоді пильно й побожно старайтесь зрозуміти їх; і коли хто зрозуміє їх, той буде мати доказ, що він є навчений Господом Єговою, й після Його обітниць, буде мати великий супокій. Ті, що нині знаходяться в храмі, знають, що вони є навчені Богом, і вони цілковито спочивають в Бозі й в Христі. Вони знають, що вони є на правдивій дорозі й не потребують бути навчені жадним чоловіком.

СТУПАЮТЬ ДО ПОБІДИ

28 Єгова так зробив, що колись Його неплідна жінка стала плідною. Сион є відбудований, й Бог дав власть Ісусу Христу й зробив Його Головою над царським домом або столицею. Ніколи вже більше Божа організація не буде покинена й упокорена. Сатана буде робити всякі розпучливі старання знищити її й спрямує весь свій напярм проти неї, й чинячи се, він буде уживати “чоловіка гріха” яко свій знаряд. Кляса Юди або “чоловік гріха” буде старатись переконати правлючі власти, що свідки Єгови є бунтівниками, й сим чином будуть старатись стягнути на них знищення. Тепер вони стараються з’єднатись для тої самої цілі, та як Господь предсказав, що вони будуть єднатись: “Будуть уставати на тебе, — та се не від мене, — і хто б не узброївся проти тебе — погине”. — Ісаї 54:15

29 Уживаючи такого самого способу як і Сатана, сі противники правди віддають честь людям, щоб сим чином набути побожний й добрий вигляд; однак вони не віддають честь Єгові, ані вони не ошукають Єгову. Як і Сатана, вони бажають чести й похвали від людей, і діла їх, як і Сатани, є неправі і беззаконні. Вони стараються ужити поверховної побожності й іншого способу ошущства, й називають себе учителями правди, тому що колись Божий чоловік навчав сі правди, які були відкриті йому. Вони ошукують слабших, і тих, що не прийняли любови правди, й вони увірили в брехню, котра є проти царства й проти Єгови. Всі сі, каже Єгова, “погибнуть ради тебе”. Сих противників Господь вигубить у своїм часі. (2 Солунян 2:2—9) Єгова заявив, що Він се зробить тому, що Він відбудував свою організацію Сион і що Сион буде побідником над усіма своїми ворогами. Єгова любить Сиона й Він об’явить се; й тому Він каже до нього: “О, ти,

злиденна, метана бурею, безодрадна! Я укріплю тебе, на камені — рубині, зроблю підвалини твої з сафирів; і зроблю вікна в тебе з рубинів, а двері жемчужні, а всю ограду твою — з дорогого каміння”. (Ісаї 54:11,12) Діти Сиону, котрі колективно становлять клясу храму, клясу “вірного слугу”, Єгова провадить і буде провадити й “кормитиме сам Господь і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми”. — Ісаї 54:13

30 Пятдесят четверта голова пророка Ісаї відноситься до жадної одиниці. Вона відноситься до Божої організації, Його жінки, званої Сион, і до її дітей взагалі. Проти Сиона Сатана робить розпучливий напад. Діти Сиона, в послушенстві до Божих заповідей, дають свідоцтво Ісуса Христа яке було припоручене їм, і по тій причині Сатана старається знищити їх. “І розлютився змій на жінку, й пійшов провадити війну з іншими насіння її, що хоронять заповіді Божі, й мають свідчення Ісуса Христа”. (Одкриття 12:17) Однак ті, що є насінням Божої жінки не потребують боятись. Єгова дасть дітям своїм цілковиту побіду. “Справедливість твоя скріпить тебе, далека будеш від гнету, ніщо тобі його боятись, страх не наблизиться до тебе”. (Ісаї 54:14) Сі слова Єгова дав дітям своєї жінки — Сиону яко заперення й потіху.

31 Ворог є великим губителем і всі його слуги є губителями, тому що вони всі свої сили звернули проти дітей Сиону. Та сього великого губителя й всіх його агентів, а головню “чоловіка гріха”, “сина погібелі”, Бог знищить так, як пророк предсказав: “Я сотворив коваля, він роздуває угля в огні, й виковує, що йому треба до діла, — так і я сотвору губителя до витрачення”. — Ісаї 54:36

32 Дальше Господь Бог дає слова повного заперення своїй організації. Діти Його жени Сиона — се діти Єгови, й сих Він привів в тайний пробутток Всевишнього. Від тепер повіки вони мусять побіджати й вони побідять, тому що рука Єгови є над ними й Його великий чиновник провадить їх в боротьбі. Кождий член Сиона потребує боятись лише одного, а се щоб не впасти й показати свою цілковиту посвяту до Бога Єгови. Сион має повне заперення, що його діти будуть охоронені. Так довго, як хтось є дитиною Божою, й є приналежний до організації Божої, він не потребує боятись ворога. Сатана сформував всякий можливий знаряд проти дітей Сиона але Його знаряд не встоїть проти Божого народу. До Сиона, отже до всіх дітей його, Єгова тепер каже: “Ніякий знаряд, зроблений проти тебе, не буде придатний; та й всякий язик, що буде правуватись з тобою на суді, ти обвинуватиш. Се є доля слуг Господніх, се є оправдання їх від мене, — гово

ритель Господь”. — Ісаї — 54:17

33 Се — голос Єгови, що тепер говорить з таким запевненням до своїх людей, що вони будуть знати Його ім'я й що Він буде їх захистом і дасть перемогу своїй організації. В сей день Єгови Він перепроваджує події й показує, що вони є сповненням Його пророчого слова. Він дає їм видіння своїх чудових річей, котрі вскорі перейдуть і се дасть їм поміч, потіху й заохочення. “Сини Сиона да врадіються Царем своїм! Бо Господь любить свій народ; він украшає смирих (тих, що Він навчає) спасенням”. (Псалма 149:2,4) “Да царствує по віки Господь, Бог твій, Сионе, з роду в рід. Славте Господа!” — Псалма 146:10

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

§ 1. Які головні точки теперішньої правди треба ясно бачити, щоби зрозуміти й оцінити многи великі правди, котрі Бог дав своїм людям в сих часах?

§ 2. До кого були звернені слова в 1 Мойсея 3:15? Хто є “жінка” й її “насіння” згадані там? Що значить насіння “вужа”?

§ 3. Поясни слова “Сион” і “Єрусалим”.

§ 4. Хто й що було представлено в Божій організації даний Авраамові й Сарі в сім, що вони будуть мати насіння? Те довге об'явлення в сповненні обітниць представляло що?

§ 5. Що представляли “вільна” і “невільна” в листі до Галат 4:22,23?

§ 6,7. В яким случаю були висказані слова в 1 Мойсея 3:15? Що там було сказано? Коли й як Єгова зачав виконувати свій замір, щоби вивести насіння обітниць?

§ 8. До якого часу відноситься Псалма 110:1? Псалма 110:2 і 2:6? Коли й як сповнилися слова Ісаї 66:7?

§ 9—11. Пристосуй Ісаї 54:7 щодо часу й способу сповнення свого пророцтва. І також верш 8. Яку зв'язь має се пророцтво з 9 і 10 вершами? В сім часі, який напрям взяв ворог? Яка велика подія сталась в небі зараз по народженню сина — хлоп'яти? Покажи гармонію Одкриття 12:12 з пророцтвом Ісаї.

§ 12,13. Які події сталися в році 1918? Коли й як

сповнилось пророцтво: “Ніж ще прийшли болі, а вже привела сина?”

§ 14,15. До кого відносяться слова “діти твої” в Ісаї 54:13? Як і коли вони будуть навчені Господом?

§ 16,17. Розріжні між двома клясами, що мали привилей прийти до ясного виrozumіння великих правд, котрі Господь дав своїм людям від 1918 року. Що мусять зробити ті, що не розуміють тих правд, щоб вони могли зрозуміти й оцінити їх?

§ 18,19. Поясни, чи річі які появились у *Вартовій Башті* від 1922 року є відмінні від тих, що були перед тим. Чому деякі вважають, що вони справедливо противляться сій зміні, під — час, коли інші зрозуміли й оцінили, й отримали благословенства?

§ 20,21. Як буде Господь навчати своїх людей?

§ 22. Щодо жерела, способу й якості, порівнай сі правди які були дані в 1875 до 1918 року із тими, що були дані опісля. Кому ж тоді належить честь за всі отримані правди? До якого заключення й кроку повинні се зрозуміння факту провадити?

§ 23,24. Як можемо властиво пояснити ту зміну й наущення Божих людей по 1918 році, й що так много важних правд стали зрозумілими від тоді?

§ 25. В Йоана 14:20 читаємо: “Того дня знатимете”. Хто буде знати? Як? Що буде доказом такого знання й оцінення?

§ 26. Поясни до Жидів 5:13,14.

§ 27. Поясни, чому деякі мали ясне виrozumіння правди, яку Бог дав своїм людям в часі періоду Ілїї, а однак не могли зрозуміти ані оцінити навіть важніших правд, які Бог дав своїм людям в тім часі. Як деякі із них з їх власного досвіду можуть доказати правду виражену в Ісаї 54:13?

§ 28,29. Опиши теперішні обставини, про які згадується в Ісаї 54:13,14 і які наслідки вийдуть з того для кожної класи, про котрі говориться в тім тексті.

§ 30. До кого відносяться слова в Ісаї 54:13,14? Як Одкриття 12:17 відноситься до Ісаї 54:13,14?

§ 31. Чому тут пророк відноситься до ворога як до губителя? Що означають слова: “Я сотвору губителя до витрачення?”

§ 32, 33. Хто є діти Божої жінки Сиона? Де вони мають привилей перебувати? О що постарався Єгова (а) щоби вони могли пізнати Його заміри? (б) Щоби вони доказали, що вони дійсно люблять Його? (в) Для їх охорони від ворога?

ХВАЛА ЄГОВИ

“Великий Єгова і вельми достойний хвали, і величчє Його незмінне”. — Псалма 145:3, *Роттердам*

Єгова вивів до світла свій царський дім, котрий складається з людей, що посвятилися славити Його ім'я. Сі піднесли пісню хвали в честь Його ім'я й будуть співати її по віки. У своїм часі Єгова об'явиться всім тим, котрим Він дасть вічне життя, й вони також прилучаться до сеї пісні хвали. Коли Його слово й ім'я буде оправдане перед всіма тими, що люблять праведність і коли вони зрозуміють Його заміри, тоді всяке тіло буде хвалити Його святе ім'я. Ніхто інший не отримає вічного життя, бо Ісус

виразно сказав: “Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справедливого Бога, та кого післав еси, Ісуса Христа”. (Йоана 17:3) Всякий, що отримає життя, пізнає, що Єгова є великий, й що величність Його — непонятна для сотворінь. Сей вже самий факт накликає всіх живучих сотворінь, щоб вони вічно й безперестанно хвалили Його.

2 У Біблії нема виразно зазначено часу, коли були написані пісні так знані нам Псалми. Однак фактом є, що вони були написані найперше для

користи й заохочення й потіхи Божого останка на землі в сих останніх днях. І пізніше для користи й радости тих, що будуть жити й слухати Бога. Сто сорок п'ята Псалма визначніша між іншими тим, що вона цілковито посвячена на хвалу Єгови. Вона указує на свіжість і енергію й говорить про щось більше чим визволення із злоби ворога. В ній міститься велика радість, котру можна знайти лише в обставинах совершенної єдності й гармонії з волею й заміром Всевишнього. Така хвала, яка знаходиться у сій Псалмі, належить до найвисшого рода між досвідченнями дитини Божої. Се значить, що вона містить у собі виrozumіння Бога й Його замірів, виrozumіння близької зв'язі з Ним і оцінення привилею в службі Його.

3 Хто був композитором і проводарем сеї Псалми? Заголовок в тій Псалмі звучить: "Похвальна пісня Давидова". Яко цар, Давид був "мужем по серцю (Бога)". (1 Самуїла 13:14) Отже тут псалміста представляв головню вірних людей Божих, коли вони були зібрані в єдності до Ісуса Христа, возлюбленого царя, й були навчені ходити дорогою праведности. Се відноситься до часу, коли вони стались членами царського дому. Вподобалось Єгові ужити царя Давида написати більшість із Псалмів. Вони є пророцтвами й є дані для людей Божих, щоб вони уживали їх як вираження своїх молитов, і як пісні хвалення.

4 Спевністю, що Єгова міг був ужити людей в яким будь стані життя написати ці Псалми, если би вони були посвячені Богу. Наприклад, Амос був пастухом, та Бог забрав його від стада овець і зробив його своїм слугою, щоб він ніс вість до Ізраїля, Його завітуючого народу. (Амоса 7:14, 15) Але сей факт, що Господь ужив ізраїльського царя Давида писати ці Псалми, сильно попирає заключення, що ті Псалми були написані для спеціальної користи людей, котрих цар Давид представляв і був прообразом. Він був царем і мав царські почування й був в спеціальному спорідненню до Бога; отже те, що він писав, було написане для Божих людей, котрі мають спеціальну зв'язь із Ним. Такі Псалми як сто сорок і п'ята, здається були дані як взірці висловлення, або вираження через людей Божих у певних і особливих обставинах. Ся то царська кляса вихваляє великого й Предвічного Царя. Вона отворяється словами: "Вознесу, Тебе, мій Боже й Царю". Ці слова указують, що вони були написані для членів царського дому, котрий тими словами буде висловлюватись до Всемогучого Царя. Вподобалось Богу через блискавиці світла із свого храму відкрити властиве виrozumіння "свому вибраному слугі" й показати, що на землі є останок, котрий стався частю того

"слуги". Звідси бачимо, що сто сорок п'ята Псалма була дана як пророцтво для користи Його вірного останка, щоб сей останок міг зрозуміти свою позицію в Божій організації яко Його свідки, й свідкувати про Його ім'я перед усіма народами землі.

5 Звичайний поет може уявити й описати яким повинен бути цар, але він не може сього описати з виrozumінням яке походить з внутрішнього досвіду, як се може зробити той, що був самий царем. На підставі сього мусимо заключити, що посвячений чоловік, котрий є навіть добре поінформований про значіння посвячення й про Божий замір установити своє царство й повернути послужних людей на землі, однак він ніколи не може увійти в глибокий вираз тої псалми, хіба що він перше увійде в досвідчення, які дадуть йому се глибоке оцінення того царства й його споріднення з Єговою, й оправдання Його ім'я. Він мусить оцінити факт, що найбільша наука зі всіх наук у Біблії, є наука про царство Боже, тому що через те царство ім'я й слово Єгови будуть оправдані перед усіма сотворіннями. Хотя й Християнин може мати добру інформацію відносно правди, то однак він не може оцінити ці дорогоцінні річі лише з своїми братами, котрі мають подібну дорогу віру й подібні дорогі досвідчення з ласки Божої. Отже як бачимо, то лиш останок розуміє й радується, й Йому є даний привилей розуміти й оцінити Господа, чого ніхто інший не може мати в сім часі.

6 Цар Давид був ужитий дати вираз думці, але Ісус, котрого представляв Давид, увійшов у досвідчення й повне зrozumіння її. Окрім Ісуса, то лиш останок може мати ту радість виражену псалмістом, тому що вони яко Божі видимі представителі на землі промовляють за царя, й тепер прийшов Богом назначений час поступати "шляхом" під провідництвом Ісуса Христа, Божого помазаного Царя.

7 Ті посвячені, що вірують, що властивий напрям в теперішнім часі є жити в простоті віри й довго молитися й роздумувати, й що сим чином вони вироблять собі солодку диспозицію, й будуть відповідні до неба, то сим вони показують, що вони іще не дорослі. Вони ошукують себе, думаючи, що такий напрям веде до духовного збудування. Віра, любов до праведности, й молитва — се все є потрібне, й жадний Християнин не може бути без них; шукати чистоти в думці й в ділі, із бажанням служити й приподобатись Богу, — цілком на місці. Але всі ці річі не є вистарчаючі. Тратити час на се, щоби дістати совершенну диспозицію, й витворити в собі бажання лише пізнати волю Божу, є марнованням часу. Хто так робить, той подібний до слуги, котрий має бажання чинити волю свого пана, й котрий тра

тять час на розглянення свого серця, стараючись рішити чи він має, або не має правдиве бажання служити. Він сидить і чекає на нагороду служби, щоби вона прийшла до нього, й коли вона прийде, тоді він прибирає міну смирності й каже: Чи я дійсно є відповідний чинити її? Лучше, я дам комусь іншому, щоб він виконав її. Нім він рушиться, то він перше чекає на якийсь знак від Господа чи Він бажає його, замість студіювати слово Боже й довідуватися, яка є воля Всевишнього. Він чекає на знак, замість пильно студіювати слово Боже, щоби пізнати, що Бог давно приказав своїм людям виконати в останніх днях. Такий слуга є корисливий; він ошукує себе, віруючи, що все, що Господь вимагає від нього, то се щире бажання очистити себе й мати поверховну побожність. Послідувателі Ісуса Христа не можуть отримати звершення, если вони будуть стояти при початкових принципах, але через прийняття відвічальностей дорослого чоловіка, й через енергічне виконання того ж. — Жидів 5:12–14; 6:1–8

8 Хто думає, що бажання чистоти, й роздумування й молитва, є доказом звершення послідователів Ісуса Христа, такий показує, що він був захоплений ворогом і заколиханий до снання. Уже прийшов найвищий час, коли всі Божі признані слуги на землі мусять бути одної думки у виконанню волі Божої, яку Він об'явив у своїм слові. Таке звершення не могло взяти місця аж по приході Господа до храму Єгови й зібрання вірних до Нього. Перед тим часом тодішня об'явлена правда не була вистарчаючою, щоби привести церкву до повної єдності думки й ділання. Тепер прийшов час війни, й Бог зібрав свої сили під провідництво Христа до останньої битви. Отже прийшов час діяльності й чування.

9 Останку була приписана частина в тій війні, а ся частина є проголошувати чесноти Бога Єгови під — час коли армія ступає до битви. Всі з останка тепер мусять стояти рама в рама й боротись за своїх братів. (Неємії 4:14; 2 Тимотея 2:3,4) Не є се час на сварню та незгоду, а час на цілковитий спокій й гармонію в армії Господній; й всі, що отримають признання Боже, мусять стояти сильно разом і виконувати свої задачі, яко вірні воїни Господні. Діяльність сих вірних приносить страх в серця ворога й в той самий час захоплення для вірних і Господніх. (Филип'яни 1:27,28) Такі не знають страху, тому що страх є лише в умах самолюбних. Хто цілковито віддався Господу, той не боїться жадного сотворіння, але з відвагою виконує свою задачу, як правдивий мужчина. Сей стан Божого народу є представле

ний в пророцтві Ісаїї через клясу вірних, котрі були очищені жаріючим углем з жертівника, й котрі опісля почули голос Господень, котрий сказав: “Хто піде нам?” й котрі зараз відповіли: “Ось я пошли мене!”

10 Сталася се по приході Господа до храму, десь около 1922 року, що Божий нарід зачав будитись і брати на себе прекрасні шати війни, о які поставився Господь. Тоді останок міг побачити себе, що він є злучений з Христом Царем в роботі, яка мала бути виконана в честь Єгови. І теперішня правда, яка була відкрита вірному останку в храмі, навчає їх, що останкови припоручено свідectво Ісуса Христа, й що вони мають приказ даний Єговою промовляти в ім'я Його помазаного Царя, Ісуса Христа, котрого Він посадив на престолі. Тепер кождий в храмі прославляє Бога. (Псальма 29:9) Отже останок становить нарід котрий звіщає про чесноти Єгови. Той останок був представлений через царя Давида; й тепер він є провідником пісні, яка є записана в Псалмі сто сорок п'ятій. Члени останка тепер співають в честь Предвічного Царя й велико возхвалять Його велике ім'я.

В ХРАМІ

11 Останок або слуга кляса є тепер в храмі й уважається колективно як одно тіло. Ся кляса бачить великий привилей голосити слово й ім'я Єгови, й се, що вона виконує щодень із радости. Віруючи, що Бог прийняв їх за свого “слугу” в Його улюбленім й помазанім сині, і постановивши бути вірними, останок не вагається сказати, що він буде прославляти Єгову по віки. “Вознесу Тебе, мій Боже, й царю, й буду прославляти ім'я Твоє по віки. Що дня буду величати Тебе, й ім'я Твоє хвалити по віки. Великий Господь і вельми достойний хвали, й величчє Його недослідиме”. — Псальма 145:1–3

12 Інші Писання також попирають заключення, що старозавітні мужі, котрих Господь зробить князями або володарями по всій землі, повернуть, нім останок буде забраний з землі. Нове сотворіння є один рід Господа Бога, а князі будуть другий рід. Отже псалміста каже: “Рід перед родом прославить твори Твої, й звістять про могучі діла твої”. Псальма 145:4

13 Нема найменшого сумніву, що коли ті князі будуть привернені назад на землю, то вони дальше будуть співати пісню в честь імени Єгови й переймуть ту пісню, яку останок зачав співати, й будуть продовжати її по віки. Если ми віруємо в слово Боже, тоді докажм се нашим ділом. І се, що останок робить, і Писання здається ясно по

казують, що між останком а вірними князями на землі буде безпосередня конекція (або зв'язь).

14 Останок є тепер з'єднаний в одно тіло, й говорить в ім'я Царя до Єгови: “Розкажу про пишну красу величчя Твого, й про чудеса Твої, будуть говорити про силу страшних діл Твоїх, а я звіщу про великі діла Твої. Вознесуть пам'ять за велику благість Твою, й піснями прославлять справедливість Твою”. — Псалма 145:5–7

15 Тут бачимо виразну виражену волю Божу відносно останка. Ніхто не може належати до останка, хто відмовляється або не хоче користати з нагоди співати в честь Його. Час хвалення вже зачався й ніколи не скінчиться. Останок тепер виконує сю роботу на землі, розказуючи людям про славу й честь, і маєстатність Єгови; про Його чудову роботу; й про Його страшні діла, які Він виконає проти ворога, й про недослідиму величність Єгови. По приході Господа до храму Єгови, Він постарався о знаряд для виконання сеї роботи, як наприклад о радіо, друкарні й інші машини, котрим то знарядом останок тепер орудує. Окрім Товариства, нема іншої організації на землі, щоби виконувала роботу в Його ім'я й на Його честь. Се не хвальба чоловіка, а заявлення правди в імені Бога Єгови й Царя Його.

16 Той “слуга” знає, що вість правди, коли буде розголошена, принесе певні наслідки, тому що люди вже починають слухати її. Почувши про доброту Божу, в людях витворюється бажання пізнати більше Його. Пророк каже: “На ймя ж і науку Його вповатимуть острови”. (Ісаї 42:4) Очевидно, тут говориться про в'язнів, котрі, почувши про доброту Божу від того “слуги”, будуть бажати звернутись до Господа, й будуть бажати більше пізнати Його волю. Ся Псалма не указує, що любимці Бога будуть давати свідоцтво кожний з окрема, але се значить, що свідоцтво буде дане через одного, с. т., через “Його ноги”, Христа, котрого пророк описує “що за гарні ноги на горах”. Тому тут бачимо мову в числі єдинім, а іменно, “Вознесу Тебе мій Боже”.

17 В сім часі не може бути між Господнім народом жадного розламу. Той нарід мусить бути один. Всякий, що противиться роботі Божого останка, той противиться Богу. Тепер до останка сказано: “Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і друзів моїх скажу: Мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю”. — Псалма 122:7–9

18 Незгода й сварня між народом Божим не повинна мати місця; а хто спричиняє такий клопіт, того напевно ангел Господень зараз відлучить геть. (Маттея 13:41) Армія Господня мусить

поступати в єдності, неначе фалінга, й то без жадного вагання або звернення на бік. Єсли ворог старається засіяти боротьбу або незгоду у котрім — будь зборі, тоді нехай кожний, хто любить Бога, відложить всяке самолюбство, розгляне корінь лиха й відкине його, й нехай мир знов запанує, єсли він хоче затримати те, що має. Не можливо бути в гармонії з тією піснею, хіба що вся громада буде триматися разом.

19 Виразний голос приказу Господнього мов дзвін нині кличе до “слуги”: “Виставте знамено народам!” (Ісаї 62:10) Сей прапор муситься піднести через голошення людям правди про Єгову. Диявольські духовні агенти обманювали людей й нанесли зневагу на ім'я Боже. Сі безбожні й фальшиві пророки називали себе представителями Бога й казали, що пошести й нещастя й інші горя, які впали на людей, є послані від Бога, тому що люди занедбали свої обов'язки взглядом церков і за се їх чекає ще гірша судьба чим теперішня. Такою наукою вони вельми зневажають Боже ім'я. Проти сього останок або слуга Божий тепер виступає й каже до людей: “Господь ласкавий й милосердний, до гніву повільний й милостю великий. Господь благий до всіх, і милосерде понад усі діла Його”. — Псалма 145:8,9

20 Правда наче вино: воно веселить серце й помагає людям побачити те, що Бог заховав для них, і вони будуть радуватися. Тепер, Божий “слуга” має иривилей розказувати людям, чому панує на землі зло й неправда, а іменно, що се спричинив Сатана своїм бунтом, і що незадовго Бог цілковито знищить Сатану й його організацію, й очистить ім'я своє од всякої зневаги, й тоді люди побачуть Його доброту до синів людських. Єгова був повільний з своїм гнівом проти лукавих, але тепер прийшов час і Він негайно знищить їх.

21 День визволення вже прийшов, і кожний, хто вірує в се, той мусить співати піснь (визвольну). Люди мусять почути про доброту й любов Божу, щоби всі люди доброї волі були потішені й побачили, що всі послухні будуть мати нагоду отримати вічне життя й благословенства. Останок “слуги” мусить провідничити в сій роботі голошення про чесноти Єгови. “Останок” йде наперед і провадить людей до царства.

22 В сім часі останок не має причини бути несвідомим відносно волі Божої. Отже вони не молять ся й не шукають волі Божої, тому, що вони знають її. Бог подвійно витиснув сю правду на умі свого “слуги”, бо вложив в його уста ті слова, що виражують волю Його. Той слуга є діло рук Єгови, й тому він співає: “Возхвалять Тебе, Господи, всі творива Твої, а праведні Твої люди

прославлять Тебе. Будуть розказувати про величчє царства Твого, й проповідувати про силу Твою, щоб явити дітям людським потужні діла Його, й пишну славу царства Його. Царство Твоє, царство всіх віків, і влада Твоя через усі роди”. — Псальма 145:10–13

23 “Той слуга” говорить про славу царства Божого й розказує про незміриму силу Його. Чому він робить се? Тому, щоби усвідомити синів людських і показати їм Його могутчі діла й славу величності Його царства. Той “слуга” буде дороговказ для людей, щоб вони знали дорогу до визволення й життя.

24 Під сатанським злим правлінням володарі всіх народів гнобили людей, й многі народи й царства виростали й опісля знов падали. Тепер всі народи землі злучились, щоби затримати свою силу, й своїми воздушними кораблями й іншими страшними знаряддям до знищення, страшать людей, щоби вони думали, що сила Сатани не має границь, і що Його організація є незнищима. Останок тепер мусить розказувати людям, що незадовго вся організація Сатани впаде. Останок мусить голосити, що царство Бога Єгови є віковичне царство й буде існувати по всі роди. Се є радісна новина для самого “слуги”, й вона мусить бути розголошена для всіх людей. Наплив правди вже зачав зростати, й нічого тепер не стримає його.

25 “Останок” складається з земських сотворінь і кождий із них має несовершенний організм. Ніхто із них своєю силою не може зробити щось совершенно; кождий з них робить помилки й час то спотикається і стає дуже знеохочений. Отже привилей святих Його, з котрих складається останок, є потішати один другого, що “Господь піддержує всіх падаючих і підносить всіх похилившихся”. — Псальма 145:14

26 Єгова піддержує свого останка за руку й не дасть йому цілковито впасти. Всі дорогоцінні обітници були написані наперед, каже богодухновенний апостол, для потіхи Божого народу в день, у котрім ми тепер жиємо. Будучи піднесені й відсвіжені й потішені Господом, сі з кляси того “слуги” підносять свої серця й голос і разом співають: “Очі всіх на Тебе споглядають, і Ти даєш їм свого часу поживу їх. Одкриваєш руку свою, й насичуєш всяке живе як котре бажає. Господь справедливий у всіх дорогах своїх, і благий у всіх ділах своїх”. — Псальма 145:16,17

27 Останок виражує свою вдячність і признає, що Єгова щедро дбає о їх поміч, потіху і заохочення. Той “слуга” має привилей розказувати про сі добрі річи всім тим, що мають слух і повідомляти їх, що Бог розпросторить свою доброту для всіх тих, що бояться Його й служать Йому. Отже почасти він каже до слухачів: “Він сповняє

бажаннє тих, що бояться Його; чує благаннє і спасає їх”. — Псальма 145:19

28 Коли “слуга” поступає вперед у виконанню обов’язку давання свідоцтва, то він має глибше вирозуміння своєї власної відвічальности. Господь довірив в руки “слуги” привилей голошення сих правд людям тепер, і “слуга” не має відказатись від ської відвічальности.

РОЗЛУЧЕННЯ

29 День суду вже прийшов і поступає вперед. Всякий, що зробив угоду з Богом чинити Його волю, є тепер суджений. Наслідок сього є, що всі ті, що зробили угоду, є розділені на дві виразні кляси. В многих случаях Ісус пророкував про сей розділ і заявив, що у своїм часі Він пішле ангелів, котрі зроблять роботу розділення. Із многих важних лекцій які навчав Ісус, то здається, що найбільше світло кидає в сім часі приповідь про виноградину й її віття. Звіт з 1930 фискального року показує, що в тім році число, яке відпало з рядів посвячених, їх місця забрали інші. Наслідки були такі, що число дійсно активних робітників не зменшилось, а ті, що осталися, стали сильніші. Се доказує, що жиємо в часі суду, й що рука Господня не стала коротша в виконуванню Його роботи.

ОЧИЩЕННЯ Й ВІДЛУЧЕННЯ

30 Ісус представив себе яко правдива виноградина, а ті, що в Йому, яко віття, а Єгову, як великого Виноградаря. Тоді Він сказав: “Кожду вітку в мене, що не родить овочу, відтинає її, а кожду, що родить овоч, обчищає її, щоб більш овочу родила”. (Йоана 15:2) Його слова тут ясно показують, що є дві кляси вітей: Одна, що буде цілковито відтята, тому що не приносить плоду, а друга буде очищена, щоби ще більше приносила овочу.

31 У вісімдесятій Псальмі, жидівський народ є описаний мов виноградина, що була взята з Єгипту й посаджена через Господа й котра розвинулась у розкішну виноградину, а китиці її розтягались по всім краю аж до моря. (Псальма 80:11) Ісус сказав, що віття, які приносять овочі, будуть очищені, щоб приносили більше овочу. Сей процес очищення заледви чи можна назвати такі річи, як забрання від когось майна, або позиції у світі, або забрання когось із родини, як сю справу загально розуміли. Тут мусить бути глибше значіння. Дивлячись на ту приповідь в світлі теперішньої правди, то здається, що ті слова відносяться до приходу Господа до Його храму.

32 Дальше Ісус сказав: “Вже ви чисті через слово, що я глаголав вам”. (Йоана 15:3) Грецькі

слова, які знаходяться в другім і третім верші походять із того самого кореня слова, що значить очистити. Прихід Господа до Його храму зазначив час очищення Його організації на землі, й се Він робить представляючи своїм послідувачам правду. Правда так ділає, що декого відвертає назад, а декого відрубає геть. Отже те очищення, про яке згадає Господь, здається ясно відноситься до очищення Його організації, щоби вона приносила овоч царства в більшій мірі й в гармонії з волею великого Виноградаря.

33 Се заключення також попирають слова Ісуса, котрі Він висказав іншим разом. З початком Його місії великі товпи людей ходили слідом за Ним. Коли Він сказав виразно про Божий замір викуплення й про Боже царство, то многі з них відвернулись від Нього й не ходили більше з ним. “Многі ж з учеників слухавши Його казали: Жорстоке се слово; хто може його слухати? Після сього багато з учеників Його пішли назад, і вже більш з ним не ходили. Рече ж Ісус дванадцятьом: Чи й ви хочете йти?” — Йоана 6:60,66, 67

34 Висказані слова Господом були знярядом очищення Його послідувачів або організації, що мож на назвати сповнення в меншій мірі в порівнянні з теперішнім цілковитим сповненням. Слова правди, які сказав Ісус, відрубували причепи або паростки, котрі не приносили овочів, або котрі противились Господу.

35 Коли Ісус говорив про віття, котрі були відтяти задля того, що не приносили овочу, то Він мусів був відноситися до тих, що колись приносили овоч, або мали нагоду приносити. Юда представляв ту клясу, що йшла слідом Ісуса Христа й котра зачала приносити овочі царства, однак котра опісля перестала. Приростки є відрубані, а віття, (що не приносять жадного овочу), але віття, єсли функціонують властиво; ті мусять приносити овоч. Такі паростки є відрубані, а віття, (що не приносять овочу), рубають і цілковито нищать: “Коли хто не пробуває в мені, буде викинений геть, як вітка, й всохне, й зберуть їх, та й кинуть в огонь, й згорять”. — Йоана 15:6

36 Дивлячись назад на минулих п'ятдесят років, що ми бачимо? В тих часах многі чули євангелію царства, що нема вічних мук в пеклі, й що люди будуть мати нагоду спастися; й вони се любили. Вони радісно ходили на зібрання, слухали виклади тих, що приносили овоч в той час. Вони учащали на конвенції й вельми тішились стрічати одні других. Однак вони не мали правдивої любови до правди, тому що вони шукали самолюбної користи. Вони не старались приносити жадного овочу царства. Про жидів є написано так: “Ізраїль — се порожня виноградина, він приносить овочі для себе самого”. — (Осії 10:1, *анг лійський переклад*) По приході Господа до Його храму, й відкривши гостру правду для домівників віри, многі відпали й вже більше не ходили з Божим народом.

Вони були відтяти.

37 Суд в храмі відкрив ще іншу клясу, члени котрої зробили угоду чинити волю Божу й принести трохи овочу через проповідання слова, але спротивившись Господу й Його організації, вони були зібрані ангелом Господнім, і відтяти мов віття, й більше не рахуються за віття у виноградніні. Той процес очищення поступатиме вперед і паростки будуть відтяти, й також безвартісні віття будуть відкинуті, аж поки організація Божа цілком не стане очищена “словом, що Він глаголав”. Там лишиться лише останок, котрий вповні приймає слово Боже й радується бути послухним Його приказам і радісно доручує свідцтво Ісуса Христа, що в дійсности є приношення овочів царства Божого. Отже се очищення не відноситься до вироблення характеру, але до усунення невластивих мертвих річей з Божої організації, щоби ті, що лишуться, т. є., останок, приносили жертву Господеві в праведності. (Малахії 3:3) Сей останок приносить овочі царства в послушенстві до Божих заповідей, тому що вони є в храмі, й співають в честь Єгови, і розказують про Його чудові діла.

38 Се заключення є в цілковитій гармонії зі знайними фактами. Господня організація на землі називається Товариство, тому що в тій організації знаходяться люди, що пильно приносять овочі царства, котрих Господь вимагав від тих, котрих Він признав. Паростки ніколи не були дійсно в правді, а спротивившись правді й ставши беззаконними, вони були забрані геть, і ставши противниками Божої організації й винісши високо, вони сформували клясу, котру представляв Юда, й котру Писання називає “чоловік гріха”, “син погібелі”.

39 Вернімся тепер до Псалми (145) хвалення. Очищені й оправдані Господом, ті, що в Христі й під ризами справедливости й в храмі, сі радісно співають в честь Бога Єгови. Сі з радістю в серцю приносять овочі царства. У виконуванні такої роботи може бути лише одна мотива, яку Бог Єгова признає. Дехто може пильно ходити з книжками від дому до дому й голосити царство, а однак не приподобається Господу, хіба що його мотива буде властива й порушена до такої роботи несамолюбним посвяченням до Бога, до Його справи. Інакше він не може отримати признання від Єгови. Ті, що люблять Бога, сих мотива є цілковито несамолюбна. Вони не шукають признання від чоловіка, але пильно стараються приносити овочі царства з несамолюбним бажанням побачити слово й ім'я Єгови цілковито оправдані, що значить, що коли се буде доконане, тоді люди взагалі будуть знати й служити Богу. Останок Божої організації, будучи зайнятий в Його роботі, стягає на себе вогонь ворогів, і Сатана й його агенти змовляються, щоби знищити Божого “слугу”. Та задля потіхи й запевнення свого слуги Господь велів давно написати в своїм слові: “Господь хоронить усіх, що люблять

Його, а беззаконних погубляє” — 145:26

40 Сей верш є відповідний текст на сей рік (1931). Всякий з останка коли перестає любити Його, тоді він вже не належить до останка. Всі, що люблять Бога і доказують своє несамоллюбне служення Йому, будуть напевно схоронені.

41 Тоді останок, скріпивши свою одвагу, збільшивши свою віру й надію дорогоцінними обітницями енергично й в ревності підхоплює пісню й далі співає: “Да звістять хвалу Господню уста мої: Й всяке тіло да прославить святе ім’я Його по віки”. — Псалма 145:21

42 Сю радісну пісню останок, або слуга буде співати на землі так довго, як довго буде на землі, й будучи вірним аж до кінця, він буде співати сю пісню по віки вічні, співаючи сю пісню хвалення в честь Єгови, той слуга покликє всяке тіло славити святе ім’я Всевишнього.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

§ 1. Від кого й від коли Єгова отримував хвалу якої? Він є достойний? Пристосуй тут слова Йоана 17:3.

§ 2,3. Через кого й для якої цілі були написані Псалми? Чим головнo відзначається Псалма 145?

§ 4—6. Що мало б означувати, що Єгова ужив Давида писати святі Псалми, а головнo Псалму 145?

§ 7,8. Покажи, що декотрі посвячені мають мильний погляд щодо властивого напрямку служби Божого в сім часі. Чому вони мають такий погляд?

§ 9. Опиши, який напрям треба взяти тепер, щоби угодити Богу.

§ 10. Опиши єдність в напрямі, яким тішиться тепер останок.

§ 11—14. Хто говорить слова в вершах 1—7? Про який “рід” згадується в 4 верші? Опиши, як сі Писання виразно показують напрям ділання й як вірні мають славити й співати, єсли вони хочуть отримати признання Єгови.

§ 15,16. Через кого ся піснь хвалення вже зачалась співати? Через який знаряд се виконується? Який маємо доказ, що люди будуть чути вість правди?

§ 17,18. Як Псалма 122:7—9 описує теперішню єдність правдивого слуги кляси? Як лише сю єдність можна затримати? Який буде певний наслідок для тих, що будуть вперто перебувати в незгоді?

§ 19—21. Після 8 і 9 верша, який прапор мусить бути віднесений для людей?

§ 22—24. На підставі вершиків 10—13, і з огляду на се, що народи починають слухати про царство Боже, покажи, чи хто з дійсно посвячених може добровільно знехтувати роботою свідцтва, яка тепер виконується вірними?

§ 25—28. Як сповнився 14 верш? Що виражують слова у вершах від 15—17? До кого вони відносяться? Як вони сповняться? Яке враження робить зрозуміння й оцінення сих слів на останок?

§ 29. Що доказує, (а) що час суду прийшов? (б) що сила Господня не зменшилась через се, що декотрі, що зробили угоду, стали невірні?

§ 30,31. Що є представлено через віття виноградини? Хто є виноградарем? Яка є ціль очищення?

§ 32—34. Поясни, як се очищення взяло місце.

§ 35—38 Розріжни дві кляси, що не приносять овочів. Як сей процес очищення відбувався протягом п’ятдесяти років відносно правди, яка є тепер об’явлена на часі? Який був наслідок сього для тих, що несуть овочі? Що сталося з тими клясами, що не приносили овочів?

§ 39,40. Чи може хтось принести овочі царства й не мати Господнього признання? Поясни чому. Яка є ціль 20 вершика?

§ 41,42. Коли й як сповнився верш 21?

ЛИСТИ

ВСЯ ВДЯКА ЄГОВІ

Браття:

Я бажаю, щоби ви зараз поставили моє ім’я на листу передплатиків *Вартової Башти* і так само бути записаним яко помічник волонтер. Я прийшов до знання правди через книжечку “Царство”. То була ся книжечка через котру я зачав бачити властиву дорогу. (Я був протестантом — єпископським псалмо—співаючим дураком). Четвертого сього місяця брат — вручив мені загальний перелік книжок, всі з котрих я прочитав. Одинадцятого сього місяця я прийняв хрещення і зачав службу свідцтва, і сходиться з браттями на службу. За се все я вельми вдячний Господеві.

Я вповні розумію, що в сій роботі свідцтва я є правдивий слуга Господень і яко такий мушу побіждувати всякі спокуси. Я працюю й вночі, сім день в тижню. Щодня я буду на своїй території точно на третю годину, і не перестану се робити. Спевністю, що вся дяка йде Господеві. Єсли буде Йому до вподоби, то я полишу свою роботу. І се, що я вже давно бажаю зробити, і стати повно—часовим робітником на Його ниві.

Жовтня 20, 1931 року

I. M. M. — Огайо.

ДАЛЬША КООПЕРАЦІЯ

Дорогий брате Рутерфорде!

На нашій збірці, котре відбулося 19 серпня, ми од

ноголосно рішили і прийняли резолюцію, котра була прийнята на публичним зібранні на конвенції в Коліум бус, як рівнож і резолюцію змінюючи ім’я Господніх свідків на землі на “Свідки Єгови”.

Посилаємо се тобі особливо яко вираження нашого оцінення і дальшої кооперації для того, щоби ім’я Єгови було прославлене на землі.

Радуючись з тобою в дивнім і прекраснім світлі, котре Господь виливає на своє слово, і в привілеях співпрацювання з Ним у великій роботі царства, з великою любов’ю і з найліпшими побажаннями, остаємось.

Твої браття в Сионі,

Едмонтон (Альб.) збір свідків Єгови.

ТЕПЕР МОЖЕ БАЧИТИ СВІТЛО

Дорогі приятелі: Я вже був проповідником євангелії в одній із номінальних церков через сімнадцять років, але недавно я набув собі загальний список книжок судді Рутерфорда і вони стягнули сітку з очей моїх, так що тепер я можу бачити світло правди так, як воно плине з Божої криниці Біблії.

Я бажаю отримати від вас інформацію відносно служби стрільців або піонерів, і бажаю цінника, і потрібного позволення від вас зайнятися в роботі яко свідок для Єгови.

Ще наперед дякую вам за інформацію і ласку.

З поважанням. -----